

Yêu Lầm Bố Ruột

Sang Úc định cư với mẹ từ năm lên hai tuổi, ký ức về Việt Nam của tôi là con số không. Năm 25 tuổi tôi nhận nhiệm vụ sang làm việc tại văn phòng đại diện công ty ở Việt Nam. Là một chuyên gia kinh tế nên tôi đi công tác nhiều. Không chỉ ở Sài Gòn, tôi còn đi các tỉnh, thành phố khác. Một lần đến Hà Nội, tôi đã quen và làm việc với ông Thành Long. Ông giám đốc một công ty xuất nhập khẩu.

Chúng tôi đã bị tiếng sét ái tình. Mặc dù ông Long lớn gấp đôi tuổi tôi, nhưng có hề gì? Ông trông trẻ hơn tuổi rất nhiều. Ăn nói lịch thiệp, tác phong sang trọng, trông ông thật thu hút đối với phụ nữ. Nhất là ông lại độc thân. Vợ mất đã lâu, ông có hai con trai đều học ở nước ngoài, gia cảnh thật rảnh rang.

Thế là chuyện tình của ông Long và tôi diễn ra như nó phải diễn ra. Tôi liên tục bay ra Hà Nội. Nếu tôi bận việc, không ra được ông Long lập tức bay vào Sài Gòn. Bạn bè ông Long ai cũng bảo rằng: “Chắc chắn họ sẽ cưới nhau”.

Kỳ hạn một năm công tác tại Việt Nam của tôi sắp hết. Tôi tức tốc bay về Úc để xin gia hạn thêm một năm nữa. Tôi cũng muốn nhân dịp này, thông báo với gia đình chuyện tình cảm của mình để xin tiến tới hôn nhân với ông Long.

Đầu tiên, mẹ tôi hơi “sốc” khi biết tôi yêu một người lớn hơn mình hai mươi bốn tuổi. Nhưng sau đó bà bảo không cấm đoán tôi, miễn là để bà chính mắt nhìn thấy người ấy. Bà muốn tìm hiểu xem ông ta có yêu tôi thật sự không, hay chỉ muốn lợi dụng tôi để được định cư tại nước ngoài.

Tôi có giải thích, với khả năng tài chính của ông Long hiện nay, ông ấy không cần phải làm thế. Nhưng mẹ tôi vẫn không tin. Bà quyết định mua vé máy bay, đi cùng tôi về Việt Nam để gặp mặt ông Long.

Tôi đã chuẩn bị lần gặp mặt này rất chu đáo. Ông Long cũng hồi hộp. Thật ra, ông rất lúng túng khi phải đứng trước bà mẹ vợ tương lai còn nhỏ hơn ông mấy tuổi. Ông chỉ mong rằng mẹ tôi sống ở nước ngoài mấy chục năm, sẽ có tư tưởng phóng khoáng hơn và cho phép chúng tôi lấy nhau.

Không ngờ, chỉ một phút sau khi ông Long bước vào, mọi chuyện đã đổ vỡ một cách tồi tệ! Mẹ tôi đứng vụt dậy nhìn ông Long rồi lão đảo ngả ngồi xuống ghế, ôm mặt khóc òa.

Trong lúc đó, ông Long cũng loạng choạng vịn tay vào ghế. Mồ hôi túa ra trên trán, ông sững sờ nhìn mẹ tôi. Ông kêu, như hụt hơi: “Duyên? Có phải Duyên không?”.

Mẹ tôi ôm mặt khóc rung rức: “Sao lại có chuyện oan nghiệt thế này? Trời ơi!”.

Đứng giữa hai người tôi ngơ ngác, không hiểu chuyện gì vừa xảy ra. Nhưng chắc chắn họ quen nhau từ trước rồi.

Hóa ra, hai người đã từng là vợ chồng. Lúc đó, cả hai còn quá trẻ, ăn chưa no, lo chưa tới. Cuộc sống hôn nhân gây đổ chỉ sau một năm chung sống, với một chứng nhân là tôi, lúc đó được đặt tên Thanh Thùy, chỉ vừa hai tháng tuổi.

Ông bà ngoại tôi sang định cư ở Úc, đưa theo cả con gái và cháu ngoại. Mẹ tôi đổi tên thành Claudine Kim Phụng, như muốn rũ bỏ tất cả quá khứ của mình.

Mẹ khóc: “Khi nghe con bảo yêu một người tên Long, lại chừng ấy tuổi. Mẹ đã nghĩ không lẽ ông trời lại tréo ngoe như thế? Vì vậy, mẹ mới muốn đích thân về gặp. Thật sự, mẹ chỉ mong ông ấy là một người khác.”

Trái tim tôi đau nhói như bị kim đâm. Hàm tôi cứng đờ không thốt nên lời. Nhìn hai người, tôi chỉ ước mình chết đi ngay lúc đó.

Tôi đã rời Việt Nam ngay sau đó. Để lại lá thư ở khách sạn cho mẹ, tôi viết: “Mẹ cứ tin ở con. Con không làm điều gì dại dột đâu. Con về Úc để xin chấm dứt công tác ở Việt Nam và sang nước khác ngay. Trong lúc này, con không muốn gặp mẹ hay bất cứ ai. Cứ nghĩ đến chuyện con và ông ấy có thể đã làm chuyện loạn luân, con cảm thấy kinh khủng quá. Cũng may mà cả con và ông ấy đều đang hoàng, tỉnh táo, không bị tình cảm chi phối trong thời gian qua.

Con không trách mẹ điều gì. Nhưng giá mẹ đừng tội tên Thanh Thùy của con. Hoặc mẹ kể cho con nghe về ông ấy trước kia, có lẽ sẽ không xảy ra chuyện oái ăm như vậy! Mẹ giữ gìn sức khỏe. Bao giờ quên được chuyện này con sẽ về”.

Tôi biết, mẹ tôi sẽ đau khổ lắm. Cả bố tôi nữa. Chắc ông sẽ bị dày vò cho đến cuối đời. Còn tôi, biết bao giờ tôi mới quên được câu chuyện oái ăm này? Có lẽ chỉ có Trời mới biết!